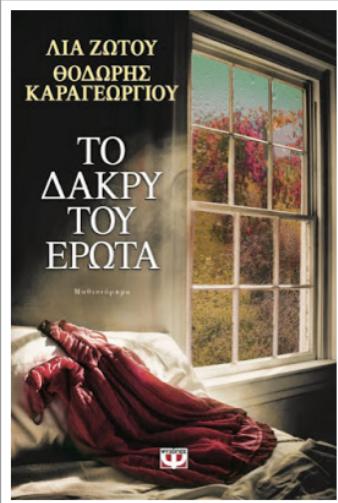

Το δάκρυ του έρωτα-Λία Ζώτου & Θοδωρής Καραγεωργίου

Μετά το εξαιρετικό «Σαν τα φύλλα του καπνού», το συγγραφικό δίδυμο Λία Ζώτου και Θοδωρή Καραγεωργίου μας προσφέρει εξίσου ένα άφογο, άρπιο και συγκινητικό βιβλίο, το οποίο περιδιαβαίνει τον αναγνώστη από την Ιστορία του Πόντου, την παράδοση και την τέχνη της αμπελουργίας έως και «**Το δάκρυ του έρωτα**» των ηρώων του, με τρόπο άκρως μεταδοτικό, γλαφυρό και τρυφερό.

Η ιστορία ξεκινά το 2003 όταν ο Τόμας, ο ένας εκ των πρωταγωνιστών, δέχεται μια απρόσμενη κληρονομιά από έναν άνθρωπο που, αν και έχει το ίδιο όνομα με εκείνον, του είναι τελείως άγνωστος. Τότε, προκειμένου να διευθετήσει τα της κληρονομιάς, ταξιδεύει στην νότια Γαλλία και επισκέπτεται το βασικό κληροδότημα, το κτήμα Οναγκρέ με τους φημισμένους αμπελώνες του. Εκεί θα συναντήσει την οινολόγο Σμύρνη, η οποία από την μία θα του γεννήσει πολλά και άγνωστα συναισθήματα και από την άλλη θα τον βοηθήσει να πραγματοποιήσει την γνωριμία του με.... τους προγόνους του. Το μέσο που θα επιτελέσει αυτό τον σκοπό και θα κάνει τον Τόμας να περιτλανθεί στο παρελθόν της οικογενείας του δεν είναι άλλο από το

τετράδιο του κληροδότη, το οποίο και ανακάλυψαν τυχαία στην βιβλιοθήκη της έπαυλης του κτήματος Οναγκρέ. Έτσι στις πρώτες σελίδες αυτού του τετραδίου θα συναντήσει τον προπάππον του Αριστείδη Λεοντίδη, ο οποίο θα του γνωρίσει τον τόπο του, τον Πόντο, τον έρωτά του με την προγιαγιά του Σοφία αλλά και την μεγάλη του αγάπη, την καλλιέργεια δηλαδή του αμπελιού.

Ο Αριστείδης θα ζήσει στον Πόντο μαζί με την Σοφία και τα τέσσερα παιδιά του έως και τις παραμονές της επέλασης του Κεμάλ, μιας και η προνοητικότητα του θα τον βοηθήσει να διαβάσει τα σημάδια των καιρών και να εγκαταλείψει τις προγονικές εστίες πριν η σπάθα της Ιστορίας πέσει και στο δικό του χωριό. Μαζί με την Σοφία και το στερνοπούλι τους, τον Θωμά, θα φτάσουν στην Ελλάδα και συγκεκριμένα στην Δράμα, όπου και θα προσπαθήσουν να χτίσουν την ζωή τους εκ νέου.... Στα χώματα της Βορείου Ελλάδος θα εναποθέσει, μεταξύ άλλων, και την μεγάλη του αγάπη, την καλλιέργεια του αμπελιού. Η πρώτη ρίζα που θα φυτέψει στον νέο του αμπελώνα θα είναι αυτή που με περίσπατα προσοχή και φροντίδα μετέφερε από τις αλησμόνητες πατρίδες στον νέο τόπο διαμονής της οικογένειας, η οποία, για άλλη μια φορά, θα τραφεί από την σοδειά του.... Και ενώ τα χρόνια θα περνούν, ο παππούς Αριστείδης θα βρίσκεται πάντα μέσα στο αμπέλι του καλλιεργώντας το με αμέριστη αγάπη ενώ παράλληλα θα ψάχνει με υπομονή και καρτερικότητα μέσα στους απογόνους του τον άξιο συνεχιστή του, αυτόν δηλαδή που θα νιώσει την ίδια αγάπη και τον ίδιο σεβασμό που τρέφει και εκείνος για το πανάρχαιο αυτό φυτό, ώστε να του μεταλαμπαδεύσει τις γνώσεις του. Ο Αλέξανδρος, ο μικρότερος εγγονός του, θα είναι τελικά εκείνος που θα ακολουθήσει τα βήματα του παππού Αριστείδη, ο οποίος και θα του μεταβιβάσει την τέχνη και τα μυστικά της..... μυστικά που θα τον φέρουν αντιμέτωπο με τον Έρωτα και το Δάκρυ του....

'Οσο οι σελίδες του τετραδίου γυρίζουν θα βγουν στο φως και γεγονότα που θα αγγίξουν τον Τόμας, γεγονότα που επηρέασαν και συνεχίζουν να επηρεάζουν την ζωή του.... Αντιζηλία, μίσος, έρωτας και ένα φονικό θα είναι τα επόμενα στοιχεία αυτού του τετραδίου αλλά και μία ανέλπιστη ένωση..... μια ένωση που θα φέρει άραγε την ψυχική γαλήνη που αξίζουν οι ήρωες μας;

«Το δάκρυ του έρωτα» είναι ένα βιβλίο στο οποίο ένιωσα την αγάπη του παππού Αριστείδη για την τέχνη της αμπελουργίας που με τόσο μυσταγωγικό τρόπο περιέγραψε η πένα των συγγραφέων κάνοντάς με μάλιστα πολλές φορές να νιώσω πως βρίσκομαι δίπλα στον οικείο και τόσο αγαπητό μου ήρωα την σπιγμή της καλλιέργειας, της συγκομιδής και της επεξεργασίας του μούστου, αφουγκράστηκα τον πανικό και την αγωνία των Ποντίων όταν η Ιστορία πλησίαζε απειλητικά και τα δικά τους χώματα, συγκινήθηκα με τον τρυφερό και αληθινό έρωτα του Αριστείδη για την Σοφία και του Αλέξανδρου για την Χρυσάνθη, έκλαψα με την μεταμέλεια του Άρη, την λύτρωση του Αλέξανδρου και την ένωση του με τον γιό του μετά από τριάντα ολόκληρα χρόνια. Η ιστορία της οικογένειας Λεοντίδη ήταν συγκινητική, τραγική, τρυφερή και ανατρεπτική, ήταν μια ιστορία που θα την κουβαλά για πολύ καιρό μέσα μου, κάπι για το οποίο, σίγουρα, έχει συμβάλει, εκτός βέβαια από την πλοκή, η γλαφυρή γραφή, η ατμόσφαιρά της, η ακούραστη ροή, οι παραστατικές περιγραφές (αγαπημένες όσες αναφέρονται στην τέχνη του αμπελιού) καθώς και η κινηματογραφική αφήγηση με τις αναδρομικές αφηγήσεις του παππού Αριστείδη. Α! και φυσικά οι ήρωες του! Τους ένιωσα όλους! Κι αυτούς και τα συναισθήματα που κατέκλυζαν κάθε σπιγμή την καρδιά τους. Το τέλος του ήταν ανατρεπτικό και λυτρωτικό, ήταν πραγματικά αυτό που έπρεπε!

Η αγάπη των συγγραφέων για την ύπαιθρο και τις περασμένες τέχνες που έθρεψαν τους κατοίκους της, όπως στο προηγούμενο βιβλίο τους ήταν και εδώ, είναι εμφανής, κάπι που μ' αρέσει πάρα πολύ και αγαπώ στα βιβλία τους την περίμενα και στο Δάκρυ του έρωτα και χαίρομαι πολύ που την συνάντησα.

Διαβάστε **To δάκρυ του έρωτα!** Στις σελίδες του το κρασί και το μεθύστ του έρωτα πρωταγωνιστεί και παρασύρει τον αναγνώστη σε ένα ταξίδι που, όπως είπα, περνά από τον Πόντο και την παράδοση της αμπελουργίας για να καταλήξει, φυσικά, στον αληθινό Έρωτα αλλά και στο δάκρυ του γιατί όπως λέει και ο ήρωας μας «....όποιος δε δάκρυσε για κάπι που πόθησε απελπισμένα δεν έχει νιώσει την καρδιά του να χτυπά αληθινά, δεν έχει ζήσει!» άλλωστε «....Δίχως τούτα τα δάκρυα όλα θα ήταν νεκρά...»

Άφογο! Συγχαρητήρια στους συγγραφείς!

Βαθμολογία 5/5

Βιογραφία συγγραφέων

Στοιχεία Βιβλίου:

Τίτλος: Το δάκρυ του έρωτα

Συγγραφείς: Διά Ζότου&Θοδωρής Καραγεωργίου

Εκδ.: Ψυχογός

Ημερ.Εκδ.: 23/04/2015

Σελ.:499

Η **ΒιβλιοΑναφορά** για το **Σαν τα φύλλα του καπνού**

